

PERA

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I N.º 46
Sóller 17 de Noviembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

HABLADURIAS

Refidas en extremo resultaron las elecciones del pasado domingo, los mauristas considerando que la derrota suya en estas elecciones representaba la muerte de su cacique, y que muerte éste no podía sobrevivir el partido, hicieron esfuerzos titánicos para salvarse, y pueden cantar victoria porque lo lograron; el resultado de la lucha fué a su favor pues de los ocho candidatos que presentaron siete quedaron elegidos.

Los de la Coalición presentaban cinco candidatos y de ellos sólo uno idóneo quedó elegido.

La victoria de los mauristas materialmente es un gran triunfo pero moralmente hemos de convenir que emplearon un factor incombustible. El partido maurista tiene en su seno un regular número de señores capitalistas y entre ellos formaron una especie de capital social que debía emplearse, y se empleó para comprar votos, llegando a pagar por un voto cantidades fabulosas.

Los de la Coalición también quisieron formar un depósito pero reunido resultó muy inferior en cantidad al de los mauristas y una inferioridad de capital en un pueblo tan ambicioso y sin firmeza de ideal como Sóller representa la derrota segura de los más pobres.

Por eso consideramos que el triunfo de los elegidos no significa el gusto y agrado de una mayoría de electores, muchos hay que votaron la candidatura maurista a pesar de ser contrarios en su modo de pensar y viceversa, porque la presión repugnante y escandalosa se dejó sentir en la Ciudad de Sóller. Vimos electores que al ir a depositar la candidatura lo hacían con lágrimas a los ojos, de-

Aquest que ten a la vista lectó, no es cap botigué es un des qu'heu entengué votant pes parut maurista.

mostrando aquel enternecimiento que aquel hombre votaba contra gusto y en favor de un contrario quizá por haber sido amenazado de arrojarle de la casa en que habita.

Estas amenazas, esta presión del fuerte al débil, fué general en esta elección a pesar de que la Ley lo prohíbe y debe castigarlo. Por eso creemos que ninguno de los elejidos ha obtenida la victoria moralmente. No obstante les felicitamos cordialmente deseándoles acierto en el desempeño de sus cargos y a los derrotados enviamos nuestro pésame al propio tiempo que les arengamos para que no se intimiden ni desfallezcan por ese contratiempo para seguir luchando en defensa de su idea.

URBANO ROSSELLÓ

Es votá d'en Pitolis

Es senyó de *Son Barram*, aquell añ s'entremesclá amb sa política, el nombren candidat, y en vista d'aixó se vesti a lo senyó, agafá un gayato, y omplintse sa cartera de billets de banc, comensá per aná a cercá vots.

Vengué es día de ses eleccions, y es senyó de *Son Barram*, tent li falta una persona que l'ajudás per aná a cercá ets electos que no anaven a votá, enviá recaldo a n'en Pera, es seu missatge perqu'hey anás.

En Pera qu'era un betsolot des que ja no en corren, y que no entenia rés d'aixó d'eleccions, si entregá passa aquí passa allá, y totduna qu'el vé es senyó li digué:

—Mira Pera: t'en vás a cercá l'amon *Pitolis* qu'está malalt y dantli bresset el dús.

En Pera se ni va ná, y me trobá l'amo *Pitolis* amb un colic terrible y saludantló exclama:

—M'envia es senyó porque vos duguí a botá.

—¡Ay fíy meu! Digauli a nes senyó que tenc un colic terrible, y no estic per votá.

—Es senyó no ma dit que li digués rés; just ma dit que vos dugués a botá.

—Pero, si jo no puc veni.....

—¡Jo vos hi duré.

—Mírau homo, que jo pes camí provocaré.....

—¡Provocau quant vulgueu!

En Pera sen v'aná amb l'amo allá hont era es senyó, y aquest dá una papeleta a nes malalt, diguent a n'en Pera:

—Acompányes, aquest homo a dins aquesta casa, y vos n'anau a devora

quella taula, y aquest homo votarà depositant una cosa dins s'urna.

En Pera sen entrá a dins es colegit y dant bresset a nes malalt sen anaren drets a sa taula, qu'hey havia s'urna, pero va volé no sé quin sant, qu'a nes malalt la pegaren ganes de provocá, y sense mirá lo que feya obri sa boca, y amollá tota una porqueria a demunt se care d'en Pera, el cual el me deixá en planto y torcantse sa care amb so capot d'un interventó sortí a defora tot furiós diguent a nes senyó:

—¡Ay senyoret, quin fet que ma passat!

—¿Qu'ha estat?— digué es senyó.

—Aquell homo sa equivocát quant anave a botá dins s'urna.

—¿Com? Mahem contemó. Pero no se pot havé equivocát may....

—Idó digué en Pera—m'ha passat amb aquest homo....

una cosa bastant rare
qu'es contaró me repugna
qu'enlloc de botá dins s'urna
ma botat demunt sa care.

PEP NOY

SA COMPRA DE VOTS

—¿Que no fas feyna, Torróns?

—Vuy reposá de manobra
perque tenc dobbés de sobra
des día de sas eleccions.

—¿Vol di cobreres ...?

—¡Ben netas!

diumenge quant vaitx votá
totduna me varen dá
vuitanta quatre pessetas.

—¿Y perqui vares votá?

—Vaitx votá es partit maurista.

—¿Y que no eras reformista?

—Y heu som.

—¡Heu ets!

—Está clá

—¿Y vares votá contrari?...

—A nes meus vaitx doná es mico
per setse duros y pico
que m'eran ben necessari.

—Pues s'homo que per dobbés
va cuantre sa seva idéa
fa una jugada molt féa.

—No me sermonigues més.
que tanmeteix, sé, Ramón,
qu'un homo que va en lealtat

arriba a se despreciat
d'ets amics y tot el mon.

—¿Que dius!

—Lo qu'he dit cent pics
que quant vé un cas d'apuros
primé et deixáran cent duros,
es contraris qu'ets ámics.

—Pero tu ja saps de sobra
que s'idéa y voluntat.
es s'única llibertat

que pot tení un homo pobre,

—No: lo únic qu'un pobre té
es fam, y ha de sacrificá
s'idéa, per procurá

satisfé es seu manesté;
y jo no'hey vuy pensá més
perque sé lo qu'en convé,
d'avuy envant votaré
pes qu'in doni més dobbés.

—Pero també et trobarás
que quant hajás de masté
en Canals o es Pallissé
o n'Ozonas, ja vorás
que molt prest t'heuran enviat
a suplicá a n'el dimoni.

—Pues men níré a D. Jeroni.

—¿D Jeroni? Vas errat
Totduna et contestará:

«Tu me feres un favó
pero no dec agrahirló
perque el ma vares cobrá»

—Si apoyarme no volen

totsol m'heuré d'arreglá,

lo cert es que vaitx cobrá,

y val més tort amb sa má

que mil y cinc-cens que volan

—En fin; tu saps qu'et convé

per du ben está a catevar

tu segueix s'idéa teva

jo en meva seguiré;

per lo tant adió Torróns,

—Adios...Lo que jo voldría

Ramón, es que cada día

fessen unas eleccions

N'URBANO

Per massa etsejerá

En Bernat de Ca la Pruna era un perdut jugadó que pensá d'aná Alaró per fé prova de fortuna. Se vestí com un senyó, bastó corbata y capell y amb un perdudot com éll partiren cap a Alaró.

Arribats ja a n'aquell poble, en Bernat com comprendeu deya per tat qu'era hereu d'una casa gran y noble y des dobbés heredats ara Mallorca trescava y qu'es company qu'amb éll manava era un des seus molts criats; y donantsé tó de noble a nes pocs días ja fé vase fent amiatat amb sa casa de senyós més rics des poble.

Tenían aquets senyós una pubila fredina qu'encara li deyan nina y ja'n via fet vintidós y siguent guapa famella y fia d'un acaudelat no'hu d'estrenyá qu'en Bernat pensás de casarse amb ella.

Un día después de sopá d'un panet y olí en Bernat, va cridá es sen fals criat y així amb éll se va esplicá:

—Mira, anit vendrás amb jó a ca'l senyó Pep Camia, pues vuy demená sa fia y m'ets de fé d'homo bó; quant es vey preguntará quins bens tenc, jo respondré y tot lo que jo diré llevó heu ets d'etsejerá procurant no embuyá fil per treurerme d'ets apuros, si jo dic que tenc mil duros tu ets de dí qu'en tenc deu mil.

Partiren a cas seuyo y a s'arribada en Bernat, fé una senya a nes criat de qu'es segués a un recó. Quant va demená sa fia s'ompare el se va mirá y riguent li preguntá quinas riquesas te ia.

—Pues jo—contestá en Bernat—no diré que siga pobre, pero no tenc res de sobra.

—No'l se cregi digué es criat—és qu'es meu senyó es tant noble que sempre es vol rebeixá pues té dobbés per comprá tots es termes d'aquest poble.

—Tenc varias posesionetas.

—Possesionotas pot dí, sense que conti es seu fi d'olivás, d'horts y de pletas.

—No's tant—contestá en Bernat, dantsé tó d'humil y casto—además jo duc malgasto.

Y aquí va replica es criat: Aixó es mentida molt porca, lo qu'es meu senyó magasta se cregui senyó. que basta per manteni mitx Mallorca.

—Ca; no tant; digué en Bernat—es meu criat etsejera. sols som un poc calavera.

—Un poc molt—digué es criat—y cregui qu'es jugadó, breguista, gat y done-ro, sense di qu'es embustero y que per tot ja fa oló.

Es senyó vey tot furiós, de qu'el gues-sen enguenat, a ne'n Bernaty a nes criat les va fé enjegá a tot dos

Y ja ben defora es criat

se diriji a nen Bernat:

—Sa comedi no ha valgut

y no's que s'haja perdut

per jo no havé etsejerat!

BOURAN.

Sa compra d'es vot

(Escena presenciada diumenje passat pes cronista devés las vuit des demetí a nes cantó des carré de la Ma).

—Pep, Pep, escolta homo de Deu, éll tu ja no vols coneixe ets amics veys.

—Dispensi D. Juan, pero ara fris per-qu'encara tenc que votá.

—Jés una candidatura idó.

—Dispensi D. Juan, pero tenc es vot promés a nes de sa Coalició.

—¿Que me dius Pep! ¡T'atrevirás a despreciar-me una candidatura meva, y ja saps que sas portas de cameva no han estades may tencades per tú!

—Ni sas de cameva per vosté.

—Pero estava mes esposat que m'haguesas hagut de manesté a jo que jo a tú.

—No porem di d'aquesta aigo no beuré, D. Juan.

—Bono Pep, vota per noltros y té regalaré tres duros.

—Son pocs.

—¿Tres duros trobas pocs! Com es ara, cuants en vols?

—Pues miri D. Juan, en menos de tretse duros no tendrá es meu vot.

—¿Tretse duros! ¡Saps que son de molts!

—Pues jo no som tant *tacaño* com vos-
té.

—¿Que vols di amb aixó?

—Que si vosté votá sa candidatura
que jo li diré li regalaré es tretse duros.

—Aixó nos aixó.

—Está clá que no y si no acepta sa
meva proposició... qu'heu passí bé don
Juan.

—Escolta, Pep, escolta homo que tot
té arreglo a n'aquest mon, Te donaré deu
duros y votarás aquesta candidatura.

En Pep pren es deu duros y sa candi-
datura y acompanyat per D. Juan va a
votá.

A sa sortida trop en Pep y li dic:

—Hem pensava eras fort a sas idéas
y....

—¿Que no'hu som?

—No gaire, per déu duros que t'ha
dat D. Juan ets votat pes mauristas.

—¡Ja v'ets beneit! Anem a prende una
copa y vorás.

Hem anat a «Ca sa Viuda» y después
de beure una copa éll s'ha tret un pape-
ret de dins sa màniga y m'ha dit:

—Aixó es sa candidatura que m'ha dat
D. Juan y sa q'he tirada dins s'urna era
pes coaligats. Tot es custió de lliquesa
per enganá es qui mos vol engana a nol-
tros.

En Pep m'ha estret sa mà fort
y m'ha dit que per demá
me convida a berená
d'arrós en peix a nes Port.

VERITATS

Cuant vaitx lletji es derré número del
Copión o siga el «Sóller», vaitx quedá
confús perque en dues columnes y mitja
de prosa *insulsa*, el senyó «Jo Mateix»
closca pelada, no s'ha sabut orientá, ni
ha sabut *como salir del paso* per demostrá
que «Un buen entendedor» es tant *nego-*
ciant com éll.

Pereix qu'es dos arguments de pelícu-
la que vaitx escriure fa dues setmanas, el
senyó *Closca pelada* no los ha volgut
comprende, y es ben estrañ, perque tots
es demés sopperics la compregueren per-
que saben qui es en *Closca pelada* y
quins son es seus fets. Tothóm sa recorde
d'havé vista tota una imprenta dins
sas Casas de la Vila; tothóm se recorde
de cuant y perque sen aná a France el
senyó *Closca pelada*.

¿Nos veritat que tothóm sen recorda?

Noltros sinó concretam fets ni anome-
noms, no's per pó de que mos pugan fé
desdí, es perqu'heu consideram inútil per-
que tothóm está ben enterat de de sas
magarrufas, des negocis, de ses esta....
..ques qu'ha fet aquest senyó; no obstant
i mos obliga tirarem un folletí semanal

que se tituli: «Hazanyas d'en *Closca pela-*
da».

Y llevó vendrá s' hora de firmá es meu
propí nom y seguiré assent un *lluritu* en-
cubrit en so nom de

UN BUEN ENTENDEDOR

De sa Regió

De MANACÓ

En aquest poble hey ha tres pasarrells
que molts de vespres acompanyats de
se mare de *dues*, van a visitá en Tomeu
Porqué, y a nes mateix temps a tastá es
resolis o fé un berenarillo.

Voltros, lectós, direu: ¿Y qui paga
aixó? Idó aquí está es quit.

No direm si es en Bielet o Juanet, se
cuestió es qu'aquest fulano, es intim a-
mic d'en Damiá *fúnebre* (s'encarregat de
dursen tots es que s'aturen d'alena, y pa-
gano de sa vega dets ous qu'es creven
que ningú sap).

Es sa custió que aquestas vegas y pa-
ssetjades venen essé un escándol perjudi-
cadó de s'honra d'aquestas dones, y una
prova de se poca vergonya, que tenen tals
jovensans.

Ara no vuy di res més perque tant
meteix hem de tení en conta, que tot lo
que los dic tot es poble ja heu sap.

N'AMAC

De FELANITX

Ses passades eleccions han estades com
ses altres, es caciquisme ha fet tota casta
de brutla idats impropis de personas.

Entre tots es tiranns des poble s'ha dis-
tingit l'amon Mateu, pues en fé de sas se-
vas.

A forsa de brutedats s'en dugueren sa
victori es conservadós y un parey d'a-
quets sabent es resultat de sas eleccions,
tregueren quatre trompas y formaren una
música, y lo que feren no está escrit a s'
Apocalípssis,

En *Donat* es vespre fe un discurs que
no el sentiren, pero com qu'el coneixem
ja sabem lo que va dí, y mos ho guardam
per cuent caigué bé.

Es segú qu'es poble desenganat en-
guañ d'es conservadós, no los tornarà e-
leji perque admistrin es seus sagrats
interesos.

De ARTA

En *Ray* n'*Estaca* y en *Roca*, son tres in-
tims amics de D. Pedro.

En *Ray*, li renta sa care, tirantsé se
planxe d'aná a missa, a l'ofici, a ses coran-
te horas y demés funcions de l'iglesi y
D. Pedro que deu está tot orgullós, cre-
guent qu'ha convertit un gran pecadó,
mentras que sap tothóm qu'en *Ray*, ha
flestomat mes qu'un carreté, y qu'ha dat

tots es *timos*, qu'ha pogut jugant y fent
de mercade mentras qu'are se vol demos-
trá un beato, pero sols heu podrá fé creu-
re a D. Pedro.

N'*Estaca* fa de *santín banquis* y de bu-
fón per fé riure D. Pedro, y d'aquest mo-
do podé xupá qualque ós. y en *Roca* per
prenderli es pel.

¡Vaje una Trinidad! ¡Deu mos guart
de sa seua Santidad!

De PORRERAS

ES PAS DE SAS FALDETAS

Una madona d'aquest poble se vé pre-
cisade ha havé de dú a teñi a unas falde-
tas, de colós perque las hi teñissen de
negres.

Creguent qu' una teñidora, que s'
alaba molt, diguent qu'ha teñides sas cor-
tines del Rey Jaume, sa roba des General
Cotoné, y trenta o corante dotsenas de
calses de Can Pons y Bonet, creguent idó
qu'era sa milló, las hi dugué confiant amb
sa seva fama.

Pero cuant les v'aná a sarcá, tan
ben teñides estaven sas faldetas qu'en
lloc de negres perexian de tot coló, y ella
ota enfadada no les hi volía pagá. No
quedantli altre remey li pagá es sis reals
que valian ses faldetas de tañi, y llevó li
etsibá una mala castanya, que deixá sa
care de sa teñidora vermeya.

Aquí vengueren es crits; es renou y
es cuentos.

Y aquesta es meva y no es teva
¡tu ets negre! ¡y tu mulatal
acabá tal seregata
anant cadascú a caseva

UN QU'HEU SA

De ESPORLAS

Es novios de sas mossas cosidoras de
Ca las Pipas estan d'enhonabona, pues
ara sa sastressa, compreguent que co-
mensa a fé fret, els ha donat permis per
entrá a festetjá a la casa y ara resulta
que cada vespre aquell tallé de cosido-
ras s'umpl de pimpollitos que comensan
a senti oló de sebetot.

Segona batayada: Conseyam a nel sen-
yó vicari que té sa cátedra de declamació
que procur posarne una de urbanidat y
si es discipuls surten un poc ensenyats
no ferán aquell fenomenal escándol que
fan pes carrés.

Y per últim feim a sebre que sas elec-
cions van molt reñides y no escatiman
dobbés per adquiri vots, cada cual per
éll. Es partit des pobres trabaya molt per
tení representació seva dins es Consis-
tori per compondre es mal retribuit con-
súm de l'any passat.

Y per avuy se acabó el carbón.

ES REVISÓ X

XERRIMADES

May mos heuriem cregut que sa benèfica Institució de se «Creu Rotja» de Sólle s'aficàs en política.

Mos consta qu'es jete de sa Brigada don Pep M.ª Almagró va instà individus que perteneixan a sa «Creu Rotja» perque votassen sa candidatura maurista.

Senyó Elías, ¿y vosté qu'hey diu?

Ja que parlam de D. Pep M.ª Almagro, hem de di que n'os tant *valiente* com se pintá a dins es «Centro Maurista» diguent alló de que «si había algún puesto de peligro que se lo destinasen a él».

Nada menos que en Blanco y Negro, vá bastá per muiyarli es nàs de saliva, y ferló torná mes petit qu'un centim de peseta.

El senyó Almagro, va dona tota classe de satisfaccions, per pó de ses pós, mantant un papé tant ridicul que hasta mos dona vergonya di en public ses paraules de covardia que vá manifestá.

¡Ah forastero, gorastero! ¿que no coneixes encara es sollerics que no son mauristas?

Ja sabem perque va sé qu'es mauristas gonyaren ses eleccions diumenge.

Ido va sé perque na Jaumina o siga sa done den Jaumí prometé un ciri de cinc reals a n'el Sant Cristo des Convent.

¡Mirau si en done de voltas el mon! Un temps na Jaumina era sa visepresidenta de republicans, y ara es sa cova des mauristas.

El mundo es un fandango y el que no baila es un tonto.

D. Gaspá Borrás presentat candidat pes republicans *rebeldes* va sé derrotat á sas dues seccions qu'el votaren.

So mereix per havé abandonat es seu puesto sense havé votat éll y tot.

¡Gaspá, homo de Deu, es politics no poren essé tant curts de génit!

Un andalus que te vena de poeta, y qu'era per aquí es dia de ses eleccions, vent sa manera d'obrá d'es mauristas fé aquesta cansó:

•Lo que pasa en este pueblo
tiene salero
se ganan las elecciones
con el dinero»

Muy bien, pero molt recuatre vegades bien Pero en part es trist aixó ¡Mirau qu' hasta ets andalussos sen hagen de riure de noltros!

¡Aixó si que *tiene salero!*

Segóns mos diven pes carré de San Juan hey há un'altre done qu'ha promés un ciri a un Sant si gonyaven es mauristas.

¡Mirau qu'es molt que hasta es cerés hagen de fé negoci amb sas eleccions!

Es coaligats estan tots empagats, desde sa derrota darrera,

¿ldó que vos pensaveu? Ja heu va di Sant Doyut: *Quien siembra vientos recoge calabazas.*

Y encare que digueu qu'aixó es un doy es ben veritat.

—¿Que t'ets tornada llogá?

—Ido! Ara estic per cuinera

—¿Qué contas! ¡jesús Sant Pera!

¡Y si tú no saps cuiná!

¿Qué tornas loca Tonina?...

—No fieta, jo se cuiná

perque es llibre vaitx comprá

de sa **Guina Mallorquina**

Forma un tomet, amb mes de mil receptas, per cuiná, fé licors, dulces, etc. Se ven a S'Imprenta den Calatayud y C.^a—Lluna, 27 Sólle, a nes preu de 1 peseta, pes suscriptós d'EN XERRIM, y pes qui no heu son, deu pesas de quatre

Un qu'está per devés l'Hortá, mos diu lo sigüent:

A l'Hortá tenim una ciutadana que per mi si correguesseu totas ses Balears, y tota España no en trobarían altre que tengúes un jenet tan curt com ella. En tots es veinats está bereyada y passan pocs dias que no mogui cuestions a un o s'altre.

Dissapte passat a una veinada que may se posa amb ningú, quant estave rentant devant sa casa sense ferli cap motiu, aquesta *semi furibunda* ciutadana li va tirá una pedra fentli una ferida a sa cara, y después encare deya qu'havía de matá a tots es veynats.

Y ara deim a n'aquesta dona que nos fassi

una ilusió tant vana
pues tothóm ja sap de sobra
qu'aquesta gran ciutadana
sempre amanasa y may obra.

Tota persona forense
qu'a Palma haja d'aná
molt barato pot mentjá
a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 9

Diumenje se suspengué sa votació a sa sessió des convent motivat a haveri faltat personal indispensable per constituhi sa mesa.

Y dimecres tengué lloc dita votació que resultá de sas més reñidas que registra s'histori. En bon demati se presentaren *al lugar del suceso* tres pareyas de guardias civils a nes cap dels quals hey venia un tinent d'ells, y creim que gracies a élls no ocurriqueren escenas desagradables, pues motivat a un electó qu'estava indecis per sebre, quina candidatura havia de votá, moguentse una seregata

que aturá sa guardia civil acalant bayonetas y fent despejá es carré.

A sa mateixa votació una done se presentá devant es colegit y pegant fort crits anava recordant faltas de D. Jeroni Estades retreguent es regalo de 45 mil duros y una cantitat de 80 mil duros que no sabem es net. Apesá que tot aixó heu deya a sas propis barbas de D. Jeroni y des seus fiys ningú li contestá per ferli es contra.

Si dins Sólle hey hagués dues dotsenas d'homos tant contraris de D. Jeroni y tant decidits com aquesta dona dins pocs dias s'enterro de sa *Padrina* sería una realitat.

Dimecres a sa secció des Convent don Jeroni Estades va teni un vot a nes seu favó.

El felicitam pes seu triunfo.

A sa fonda Palmesana que té l'amo Andreu Ramón tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats.

Si voleu sebré ahont es carré de Cocheras, tres

Es jove, not desconsolis si te veus sa vista lluenta, tenguent sa gana dolenta ten entrerà de valenta beguent es **PALOS RESOLIS**, qu'en P. Estrany aqui regenta.

De venta a tots es cafés y casas de begudas

A Alaró en Juan Xamena a nes carré d'en Tugores té mobles fets des *mejores* qu'es temps sols no lo espenya Si cualcú s'ha de casá que no perdi jens de rato si vol comprá mol barato mobles trabayats a má.

¡SERIE MONUMENTALI

RAFFLES

Se vende por cuadernos, a 10 cts. uno
Se ha puesto en venta el cuaderno 5, se hallará en la Tipografía de Calatayud y Comp. Luna—27.SOLLER.

Juan José

Se vende al precio de 0'50 ptas, ejemplar
De venta en la librería de Calatayud y C.^a—Luna 27, —SOLLER.

SOLLER.—Tip. de Calatayud y C.^a